

Ultimele etape de Liga I au adus pentru fanii Oțelului multă frustrare cauzată în special de faptul că echipa noastră a pierdut ambele partide contra “fantomelor trecutului”, Steaua și Dinamo, două formații ce trăiesc la ora actuală doar din amintirile comuniste și nicidecum din jocul practicat. Personal cunosc foarte bine sentimentul amar al înfrângerilor, mai ales în fața acestor echipe atât de urâte de către fanii “oțelari”. Cred că mulți suporterți roș-alb-albaștri se regăsesc în faptul că un rezultat al Oțelului poate decide dacă săptămâna noastră va fi bună sau rea. Și din acest amar al înfrângerii adeseori se nasc “monștri” ai gândirii noastre, iar aici mă refer în special la acuzațiile de blat îndreptate către jucătorii noștri, în urma meciurilor mai sus amintite. Este clar și se poate vedea cu ochiul liber și pe site-ul suporterilor că fanii Oțelului s-au divizat momentan în două tabere: unii care acuză și alții care văd doar două înfrângeri venite pe fondul lipsei de experiență a echipei antrenate de Dorinel Munteanu.

Recunosc că inclusiv în sânul Dunării Bătrâne părerile sunt la fel de împărțite, fiecare venind cu argumentele sale pentru a-și susține punctul de vedere. Nu doresc să insist prea mult pe subiectul în cauză, dar cred că se pot spune câteva lucruri aici...

1. Lotul Oțelului a devenit unul foarte tânăr, iar junii echipei noastre sunt supuși unei presiuni fantastice, mai ales după ce peste noapte s-au trezit pe prima pagină a ziarelor după începutul fulminant de an.
2. Suporterii formației noastre s-au înflăcărat după victoriile din primele trei etape ale returului. Un lucru absolut normal așa zice, pentru că fanii adevărați gândesc mereu cu inima, dar nimeni nu trebuie să uite că Oțelul este același din tur cu excepția lui Grahovac și Ochiroșii, iar rezultatele au alternat și în 2009. Înainte să acuzăm de blat nu cred că ar trebui să uităm faptul că vorbim în 2010 de aceeași echipă care nu a reușit să învingă o formație de rezerve a Timișoarei, deși a condus cu 2-0 și 3-1. De asemenea, vorbim de aceeași echipă care a capotat lamentabil pe terenul actualei “lanterne roșii” – Unirea Alba Iulia. Ceea ce vreau să spun este faptul că Oțelul antrenat de Dorinel este încă în formare, un team lipsit de experiență, iar sub presiune rezultatele vor fi contradictorii probabil pe tot parcursul restului campionatului.
3. Cum bine puncta în glumă un coleg de la Dunărea Bătrână, “atunci când pierdem în fața “granzilor” este blat, iar când pierdem în fața unui adversar mai modest înseamnă că au jucat fotbalii la pariuri”. Este cert că orice înfrângere doare, dar nu s-a inventat încă echipa care să nu piardă, iar cu atât mai mult Oțelul nu s-a transformat peste noapte în “FC Invincibili”, chiar dacă începuse foarte bine returul.

Câștiguri nebănuite

Scris de Vlad Dragan
Vineri, 02 Iulie 2010 12:52

După cum ziceam nu vreau să insist prea mult pe subiect, ci aș dori mai degrabă să vorbesc despre câștigurile formației noastre, prea ușor trecute cu vederea, inclusiv de suporterii “oțelari”.

Înainte de toate echipa antrenată de Dorinel are momente când evoluează încântător, iar faptul că există atât de mulți tineri în echipă ne poate face să sperăm la mai mult în anii ce vor urma. De asemenea, nu trebuie să uităm că am reușit să învingem o formație solidă (CFR Cluj) și am remizat pe terenul campioanei en-titre, Unirea Urziceni. Mai mult, nu știu cine mă poate contrazice când spun că nu am văzut vreodată în Liga I ca Steaua să fie dominată atât de categoric pe propriul teren, Oțelul sufocând practic echipa din Ghencea timp de 80 de minute. Printre altele am câștigat un portar foarte bun, în persoana lui Branko Grahovac, paradele, dar și ieșirile nebunești ale acestuia ținându-ne cu tensiunea la cote maxime. Nu trebuie uitat nici faptul că această echipă a reușit să readucă publicul la stadion, după ce în tur ne-am aflat printre codașele Ligii I la numărul de spectatori. Ultimul meci s-a jucat cu “casa închisă”, ba mai mult, pentru prima oară, conducerea Oțelului s-a lovit de ceva ce nu credeam să văd în preajma arenei din Țiglina III – bișnițarii !

Toate acestea sunt câștiguri, unele mai mici, altele poate mai mari, ce ar trebui băgate în seamă mai mult de către suporterul gălățean. Este adevărat că suntem departe de perfecțiune la multe capitole și este la fel de adevărat că rezultatele primează oriunde, iar anul acesta ne vom mai lovi cu siguranță de scoruri neașteptate, dar după sloganul unei reclame, “Viitorul sună bine”, și cred că putem spera la mai mult abia din sezonul următor.